

№ 141.

Kalendarzyk tygodniowy:

Płat. św. Bernarda Op.
Sob. św. Joanny Fremiot
Niedz. św. Jacka Wyzn.
Pon. św. Filipa i Bencie.
Wt. św. Bartłomieja Ap.
Sr. św. Ludwika Kr.
Czw. św. Ireneusza M.

Wschód słońca: godz. 4 m. 51
Zachód słońca: godz. 7 m. 14
Dług dnia: godz. 14 m. 22

Cena prenumeraty:

W ŁODZI:

Rocznie rb. 6 k. —
Półrocznie „ 3 „ —
Kwartalnie „ 1 „ 50
Miesięczn. „ — „ 50
Odnoszenie 10 k. m.
Egz. pojedynczy 3 k.

Z przesyłką pocztową:

Rocznie rb. 7 kop. 40
Półrocznie „ 3 „ 70

ZAGRANICĄ:

Miesięcznie „ 1 „ 10

Redakcya

w Łodzi,

ul. Przejazd № 8.

Nr. telefonu 593.

ROZWÓJ

dziennik polityczny, przemysłowy, ekonomiczny, społeczny i literacki, ilustrowany

Piątek, dnia 20 Sierpnia 1909 roku.

Kantory: własny w Warszawie, ul. Krucza № 23; w Pabianicach u p. Teodora Winkę;
w Zgierzu, w aptece p. Patka; w Tomaszowie u p. Teodora Hilla.

CENA OGŁOSZEN: „Nadesłane“ na 1-szej stronie 50 kop. za wiersz. Zwyczajne ogłoszenia za tekstem po 7 kop. za wiersz nonparelowy lub jego miejsce. Małe ogłoszenia po 2 kop. od wyrazu (dla poszukujących pracy po 1 1/2 kop.). Najmniejsze ogłoszenie 20 kop. Reklamy i Nekrologi po 20 kop. za wiersz półtłowy. Z dołączeniem prospektów 6 rub. od tysiąca egzemplarzy. ARTYKUŁY bez oznaczenia honorarium Redakcya uważa za bezpłatne; rękopisów drobnych nie zwraca.

Redaktor lub jego zastępca przyjmują interesantów codziennie, z wyjątkiem dni świątecznych, od godziny 3 — 4-ej po południu.

Histerya polityczna wszechniemców austriackich.

Z Austrii nadchodzą wiadomości, które światło rzucają na stosunki polityczne w tym kraju, a specjalnie stosunek Niemców do Czechów w niesłychanie jaskrawych, a jednak prawdziwych przedstawiają barwach. W okolicy Wiednia, nad Dunajem, w całej Dolnej Austrii uzbrojone tłumy Niemców napadają na przygodne wycieczki czeskie, zmuszają gospodarzy hoteli i restauracji do zamknięcia lokali swoich Czechom, rozbijają zebrań i zabawy czeskie, słowem dopuszczają się zupełnie systematycznie najbrutalniejszych ekscesów przeciwko obywatelom tego samego państwa, ekscesów, które w żadnym cywilizowanym kraju nie byłyby tolerowane.

Przed dwoma tygodniami czesi dolno-austriacy zamierzali w Schwechat urządzić wielką uroczystość żniwną w charakterze narodowej zabawy. Na wiadomość o tem, pięć tysięcy „turnerów“ niemieckich, pod wodzą posłów z osławionego obozu Wolffa i Schönerera, podążyło do Schwechat i mimo oporu żandarmerji, przemocą i gwałtem zabawę udaremniło.

W tydzień później powtórzyły się podobne sceny w samym Wiedniu, gdzie na przedmieściu Simmering czesi zwołali wielki wiec w sprawie szkolnej połączonej z zabawą ludową. I tu tłumy Niemców pod wodzą tych samych posłów — w pierwszym rzędzie osławionego krzykacza wszechniemieckiego Malika — przypuścili szturm do budynku, w którym obradowali czesi. Demonstracye przybrały tak groźny charakter, że konna policya musiała z gołymi pałaszami atakować tłumy. Rozwścieczeni napastnicy napadli wówczas na tramwaje, bijąc kijami pasażerów mówiących po czesku, wśród których pobito nawet pewną dziewczynkę czeską w krwawy sposób. Dzienniki niemieckie w Wiedniu, a zwłaszcza główny organ „liberalny“, „Neue Fr. Presse“, nie znalazły ani słowa potępienia na te niesłychane gwałty, raczej oburzały się jeszcze, że w mieście niemieckim, jak Wiedeń, policya śmiała czynnie wystąpić przeciw Niemcom, i przesadzonemi sprawozdaniami o rzekomych nadużyciach policji podlegały Niemców do dalszych napadów na Czechów.

Chodziło o wytworzenie odpowiedniego nastroju na ostatnią niedzielę, w który to dzień czesi projektowali wycieczkę parowcem po Dunaju do Wachau, a agitatorzy wszechniemieccy, korzystając z tego, postanowili wydać „walną bitwę“ znanawidzonym przeciwnikom. Istotnie przez zreczną propagandę ustną i pismienią, udało się ludność niemiecką z okolicy Wiednia do tego stopnia podburzyć, że w niedzielę od rana już tysiące sfanatyzowanych Niemców zaległo brzegi Dunaju, aby przeszkodzić ewentualnemu wylądowaniu Czechów. Szczególnie piękną i romantycznie położoną miejscowość Melk z sławnym starożytnym

klasztorem obrali sobie Niemcy za główny „punkt operacyjny“, gdyż tam właśnie turyści czescy zamierzali zrobić ekskursję na łód. W tem miejscu krwawe starcie zdawało się być nieuniknione. Oddziały bojowe Niemców trzema pociągami wyruszyły z Wiednia do Melk.

Władze policyjne zarządziły najrozsądniejsze środki bezpieczeństwa, a nawet zarekwirowały bataljon wojska. Gdy jednak Niemcy oświadczyli, że się nawet przed bagnietami nie cofną, wówczas władze przerażone perspektywą rozruchów, jakich jeszcze nigdy nie było, zwróciły się z prośbą do Czechów, aby od zamiaru wylądowania na Melk odstąpili. Czesi rzeczywiście, kierując się rozumą politycznym i chcąc okazać dobrą wolę, zaniechali zwiedzenia opactwa Melk i całą swoją wycieczkę z Wiednia do Wachau i z powrotem odbyli, nie opuszczając parowca. To jednak nie przywiodło Niemców do upamiętania się. Po obu brzegach Dunaju zebrały się tłumy demonstrantów wszechniemieckich i dzikimi wrzaskami witały przejeżdżający parowiec, rozwijając chorągwie niemieckie i śpiewając swój hymn bojowy „Die Wacht am Rhein“.

Dzięki przezorności Czechów nie przyszło do przewidywanych krwawych starć, ale za to załadowali parowca agitatorzy wszechniemieccy w Melk dwa wiece masowe, na których wygłoszono szereg mów, podżegających przeciw „inwazji czeskiej“, a poseł Malik posunął się nawet do jawnej zdrady stanu, wołając, że jedynie przyłączenie Austrii do Rzeszy niemieckiej może ochronić Niemców przed zalewem słowiańszczyzny.

W tych słowach przebija się najwyraźniej właściwa dążność wszechniemców, a zarazem nastroj ludności niemieckiej Dolnej Austrii, który agitatorzy niesumieśni w rodzaju Malika bezwzględnie wyzyskują. Niemcy w Austrii istotnie z najwyższą obawą i niepokojem patrzą na wzrastającą potęgę ekonomiczną i polityczną Czechów, widzą w nich awangardę zastępów słowiańskich, które mają im wydrzeć panowanie w monarchii Habsburgów i czują całą swoją bezsilność w ratowaniu swego historycznego stanu posiadania, który w ich oczach stale się zmniejsza. Szczególnie w Wiedniu i okolicy czesi istotnie w ostatnim czasie olbrzymie zrobili postępy i na mocy swej siły liczebnej i ekonomicznej zupełnie słusznie żądać mogą szkół z językiem wykładowym czeskim. To szowinizm niemieckich wprawia w istny paroksyzm szalu politycznego, tracą zupełnie zimną rozagę i ślepym gwałtem fizycznym usiłują odeprzeć przewagę czeską, nie pomyślając, że taką anarchistyczną metodą walki podkopują tylko swój autorytet państwowy. Wszechniemiecy zaś świadomie to wzburzenie umysłów potęgują nikczemną agitacją, opartą na najbrutalniejszym szowinizmie, aby przyspieszyć swój upragniony cel: przyłączenie Austrii do dynastji Hohenzollernów.

Wszystkie te rozpaczliwe i histeryczne wysiłki jednak nie mogą zmienić żelaznej logiki fak-

tów życiowych, która prędzej, czy później dziejszą przewagę Niemców w Austrii znieść musi. Na wszechniemcech pozostanie zaś hańba obniżania kultury przez brutalny gwałt.

Echa dni czeskich.

Od grona dziennikarzy czeskich, biorących udział w wycieczce, otrzymujemy pismo następujące:

Do dziennikarzy polskich.

Zanim opuścimy piękną i niezatartą we wspomnieniach Warszawę, pozwólcie nam, czeskim dziennikarzom, abysmy wam, najdrożsi koledzy polscy, wyrazili swój najgłębszy szacunek i swoje gorące podziękowanie za powitanie nas i za szczyty, których dostąpiła od was czeska wycieczka, a głównie my, dziennikarze.

Za świetne przyjęcie w Krakowie, Częstochowie i w Warszawie, na wszystkich dworcach, na wszystkich zebraniach przez całe obywatelstwo i wszystkie korporacye, winni jesteśmy dziękować przede wszystkim prasie polskiej, która nadała tak gorący ton swym artykułom, poświęconym uroczystościom, i tyle słów serdecznych na wyrażenie braterskiej miłości naszemu narodowi.

Jeżeli wycieczka czeska do Polski przyniesie obudwu bratnim narodom trwałą korzyść, jeżeli silniejsze węzły, zadziergnięte przez wycieczkę, spotęgują nasze siły i zbliżą nas do upragnionego celu, będzie to znowu główna zasługa prasy polskiej.

My nawzajem ślubujemy wam, że będziemy wiernie nieśli sztandar łączności czesko-polskiej pomimo wszelkich zakusów nieprzyjaciół naszych i że będziemy między swymi wytrwale głosili zasady, które wyłoniły się na naszych zebraniach, a jeszcze więcej te, które nie mogły wejść w słowa, ale były przez nas wyczułe z entuzjazmu waszego ludu, z serdecznego uścisku dłoni i z rozpromienionych spojrzeń.

Podczas naszego pobytu w Polsce nawiązały nasze korporacye, reprezentowane na wycieczce, bliższe stosunki, to też i my, czescy dziennikarze, mieliśmy zaszczyt poznać was, waszą prasę i wasz poziom waszego dziennikarstwa, wasz zapał w dążeniu do przodowania narodowi w jego rozwoju, prowadzenia go na wyżyny doskonałości i samostanowienia bytu, który ma na celu każdy zdrowy i kulturalny naród. Dla nas pobyt w Królestwie Polskiem był cenną nauką. Odchodzimy przeto do ojczyzny naszej — do pracy i do boju, pokrzepieni waszym przykładem i waszą wytrwałością.

Jeszcze raz dziękujemy polskiej prasie! Niech

żyje! Niech rozwija się ku czci i potędze narodu polskiego!

Vincenc Czerwinka („Narodni listy“).
Milesz Cztrnasty („Narodni politika“).
Jos. St. Hevera („Den“).
Vitieslav Szvihovsky („Czas“).
Frantisek Hovorka („Hlas národa“).
Karel ryt. Lhotak („Venkov“).
Hugo Vavreczka („Lidové Noviny“).
Ant. Žalud („Plzeňské listy“).
Ant. Czerny („Plzeňski Obzor“).

Warszawa, w sierpniu 1909 r.

Konferencje i ćwiczenia konkursowe w Częstochowie.

—:—

Komendant straży ogniowej ochotn., p. Leodold Zoner, otrzymał od komitetu organizacyjnego na wystawie w Częstochowie zawiadomienie, że dnia 21 i 22 b. m. odbędą się w Częstochowie na wystawie konferencje straży ogniowych ochotniczych.

Na konferencjach będą obrady nad referatami, opracowanymi przez dwie sekcje: 1) ogólnoadministracyjną i 2) służby straży ogniowych przy pożarach.

Sekcja ogólnoadministracyjna przygotowuje referaty w następujących przedmiotach:

- 1) Organizacja straży ogniowych dla miast, osad i wsi;
- 2) Stosunek straży ogniowych do Towarzystw ubezpieczeniowych;
- 3) Organizacja kasy pomocy;
- 4) Ustanowienie inspektorów (instruktorów) objazdowych dla straży ogniowych;
- 5) Zorganizowanie związku zawodowego straży ogniowych.

Sekcja służby straży ogniowych przy pożarach przygotowuje:

- 1) Zabezpieczenie teatrów i zebrań publicznych od pożarów i służba straży w tych zakładach;
- 2) Odporność materiałów budowlanych od ognia;
- 3) Sygnalizacja pożarnicza;
- 4) Pogotowie ratunkowe przy strażach ogniowych.
- 5) Dostawa wody i koni do pożarów;
- 6) Regulamin służbowy;
- 7) Specjalne szkoły przy strażach ogniowych.

Zadania konkursowe dzielą się na 4 części:

- 1) Ćwiczenia ratownictwa i gaszenia sikawką dwukolową i drabinami francuskimi, jednakowo obowiązkowe dla wszystkich straży konkurujących;
- 2) Ćwiczenia ratownictwa i gaszenia na zadania, które jury daje komendantowi oddziału konkursowego na 10 minut przed rozpoczęciem ćwiczenia;
- 3) Ćwiczenia ratownictwa i gaszenia na zadania, proponowane przez sam oddział konkurujący;
- 4) Wolne ćwiczenia i ruchy z przyrządami i bez nich, ćwiczenia ratownicze, pierwsza pomoc rannym, uduszonym, lub utopionym.

Na zebranie narzędzi i odjazd przeznaczają się 10 minut czasu.

Dziś, dnia 20 b. m., o godz. 3 m. 15 po południu wyjechał z Łodzi do Częstochowy z ramienia straży ogniowej ochotniczej Łódzkiej następujący delegaci z zarządu: p. Maryan Lewandowski, komendant straży p. Leopold Zoner, wicekomendant p. Walenty Kopczyński, naczelnik III-go oddziału, zarazem adjutant komendanta, p. Gustaw Haertig i Jan Rymkowski, szeregowiec II-go oddziału.

Co zaś do ćwiczeń konkursowych, straż ogniowa Łódzka została zawiadomiona przez tenże komitet organizacyjny, że ćwiczyć się ona będzie na placu wystawy dnia 5 września.

Na ćwiczenia powyższe w dniu 4 września wyjeżdża z Łodzi komendant straży p. Leopold Zoner, jego pomocnik p. W. Kopczyński, naczelnik toporników W. Feifer, pomocnik naczelnika II-go oddziału p. Karol Wende, kierownicy sikawkami: parową p. B. Bauer, ręczną p. Rentz, dostawca wody p. Matys, oraz starszy sygnalista fclcher oddziałowy, 14 toporników wraz ze star-

szym topornikiem i 14 szeregowców do obsługi sikawek parowej i ręcznej.

Straż ogniowa Łódzka zabiera ze sobą na ćwiczenia do Częstochowy: wóz rekwizytowy, drabinę mechaniczną, sięgającą 6-go piętra, sikawkę parową, sikawkę ręczną czterokołową, jedną beczkę do wody i 5 par koni.

Z tego widzimy, że straż ogniowa ochotnicza Łódzka na seryo traktuje sprawę i postawiła sobie zadanie wykazania nie tylko swej sprężystości, ale i użyteczności narzędzi, oraz prędkiego uruchomienia oddziału po alarmie.

Zadanie to z punktu praktycznego w strażactwie ma nader doniosłe znaczenie, tem więcej, że naszym strażom brak jest jednolitej organizacji, i będą mogły w pewnym stopniu wytworzyć sobie wskazówki, jak należy straż organizować, by odpowiadały swemu przeznaczeniu.

Organizacja straży ogniowej ochotniczej w Łodzi jest bezspornie wzorowa; i pod względem szybkości wyjazdów do ognia, może nawet wyprzedza straż ogniową stołeczną (po otrzymaniu alarmu—w przeciągu 1 do 2 minut oddział wyrusza z domu rekwizytowego).

Straż ogn. ochotn. Łódzka zdobyła ulepszenia, sprowadziła w swoim czasie instruktora z Wiednia, później zwiedzała straż ogniową, oraz specjalne wystawy urządzeń i narzędzi przeciwpożarniczych w rozmaitych krajach, przyswajając w ten sposób najlepsze i praktyczne dla siebie wzory.

h.

Ze szlachetnych pobudek.

W tych dniach toczył się w Skwierzynie w Meklenburgii proces przeciwko „junkrowi“ Brandtowi z Giszowa, rzucający jaskrawe światło na obchodzenie się „junkrów“ z robotnikami polskimi.

Brandt skazany został za pobicie robotnika polskiego, Węgrowieckiego, na 100 marek kary. Oskarżony odwołał się do wyższej instancji, dowodząc, że wprawdzie bił, lecz nie Węgrowieckiego, tylko innego robotnika, Gomółkę, a laska odbiła się i przypadkiem (!) uderzyła Węgrowieckiego. Gomółki nie można było odnaleźć, więc sąd wydał „musiał“ wyrok uwalniający.

Ciekawa rzecz — dodaje „Vorwaerts“ — jakieby też zajął sąd stanowisko, gdyby tak laska odbiła się od jednego „junkra“ i uderzyła drugiego.

Drugą sprawą obchodzenia się brutalnego z polskimi robotnikami zajmował się sąd w Wismar, również w Meklenburgii.

Dzierżawcy Petersonowi w Hoppenrade zginęła portmonetka z 13-ma markami. P. podejrzewał o kradzież polskich robotników Marsena i Baranowskiego. Chcąc wydostać od nich skradzione rzekomo pieniądze, przykładł im kolejno rewolwer do głowy, wrzeszcząc: „Du verfluchter Pollak, gib das Geld her, oder ich schiesse dich tot“, (Ty przeklęty polaku, oddaj pieniądze, albo cię zastrzelę). Kiedy zaś obaj nie mogli oddać pieniędzy, bo ich nie mieli, zaczął ich poniewierać i okładać kijem.

W rozprawach sądowych wniósł zastępca prokuratora o przyznanie oskarżonemu okoliczności łagodzących, gdyż działał z pobudek szlachetnych! Sąd też zawyrokował w myśl prokuratora, skazując oskarżonego tylko na 30 marek grzywny.

Robotnicy polscy mają przynajmniej tę pociechę, że baty, które im się dostały, wypływały ze „szlachetnych pobudek“.

Kozacy perscy.

Brygada kozaków perskich, odgrywająca taką wybitną rolę w dziejach Persji w ciągu ostatnich dwóch lat, została założona za czasów panowania szacha Nassr-Eddina w 1879 r.

W dniu 27 lipca 1879 roku pomiędzy Rosją i Persją została zawarta umowa, na której mocy rząd rosyjski wydelegował do Persji oficera sztabowego w charakterze naczelnika kawalerii perskiej, dodając mu do pomocy kilku oficerów i większą liczbę kozackich „uradników“ (wach-

mistrzów). Działanie konwencji nie zostało ograniczone żadnym terminem.

„Główny sens tej konwencji—pisze «Nowoje Wremia»—nadający jej znaczenie polityczne, polegał na tem, że oficerowie rosyjscy, wydelegowani jako instruktorowie brygady, chociaż otrzymywali żołd od rządu perskiego, pozostali w służbie rosyjskiej.

Takie stanowisko podnosiło urok oficerów rosyjskich w oczach persów i oficerowie rosyjscy uważali swą działalność nie tylko jako służenie Persji, ale i Rosji. Zyskiwały obie strony. Persja otrzymała kawalerię regularną, Rosja, jak wtedy sądzono, pozyskała w Persji wiernego sojusznika wojskowego, wychowanego przez oficerów rosyjskich, w kierunku przyjaźni do Rosji. Gdyby zamiast oficerów rosyjskich na czele brygady stanęli oficerowie innego państwa, to zroziłoby z Persji takiego wroga Rosji, jakim jest Afganistan.

Otóż pierwszym dowódcą tego „wojska perskiego“, które według szczerzego wyznania „Nowoje Wremia“, miało służyć przede wszystkim Rosji, był pułkownik Domontowicz. Za czasów tego wodza brygada liczyła 400 konnych kozaków. Domontowicz ustąpił w roku 1882, a dowódcą został pułkownik Czarkowski, po nim zaś w roku 1885, pułkownik Kuzma-Karawajow; wtedy brygada liczyła już 600 kozaków i 170 oficerów i „uradników“. W roku 1886 cesarz Aleksander III podarował brygadzie cztery armaty i instrumenty dla muzyki wojskowej.

Większy jednak rozwój brygady zaczął się dopiero za rządów generała Kosagowskiego, który dowodził brygadą w ciągu 10 lat od 1894 do 1903 r. Liczba kozaków wzrosła do 1500, oficerów do 200. Brygada otrzymała także własną artylerię, złożoną z 8 dział.

Następny dowódca, pułkownik Czernozubow, urządził przy brygadzie szkołę dla dzieci oficerów i podoficerów persów. W szkole tej zwracano pilną uwagę na naukę języka rosyjskiego, nawet niektóre przedmioty, jak geografię i historję wykładano tylko po rosyjsku. Nauczycielem przedmiotów rosyjskich jest do dziś dnia autor wielu prac o sprawach perskich, Popow.

Niedawny dowódca, pułkownik sztabu generalnego, Lachow, objął swe obowiązki w 1906 r. Powiększył on jeszcze brygadę, liczy ona obecnie 200 oficerów i 1,750 żołnierzy i składa się: z czterech pułków konnych, z nich jeden gwardyi—łącznie 1,000 ludzi; z dwu baterii polowych po 4 działa; 8 dział konnych, 8 dział szybkostrzelnych i 4 kartaczołownic; jednego batalionu piechoty, liczącego 600 ludzi.

W brygadzie kozaków perskich jest jeszcze pięciu oficerów rosyjskich, mianowicie: w kawalerii rotmistrz kozacki Błaznow (służy trzeci rok) i rotmistrz Grigorowicz-Brodskij; w artylerji sztab-kapitan Pierebijnosow; w piechocie sztabskapitan Zapolskij.

Oprócz tego jest jeszcze siedmiu „uradników“ kozackich, jeden lekarz Wojeniszko i fclcher weterynaryi. Obowiązki naczelnika sztabu pełni Emir-Tyman-Ishadar-Chan, ormianin z pochodzenia, który skończył korpus kadetów w Tyflisie. Wśród oficerów brygady persów, większą część także otrzymała wykształcenie wojskowe w Rosji.

Budżet brygady wynosi 270,000 tumanów (540,000 rubli). Środki na pokrycie budżetu płyną z dochodów celnych.

Z LITWY I RUSI.

Skład narodowościowy ludności gubernii wileńskiej, według danych urzędowych, zebranych przez specjalny komitet, przygotowujący materiały dla ziemstw na Litwie i Białej Rusi, jest w najogólniejszych cyfrach następujący:

Powiat wileński:

Prawosławnych	7.311)
Staroobrzędowców	3.758) Rosyanie
Białorusinów i sekcjarzy	55.623)
Polaków	107.887)
Żydów	38.892)
Litwinów	16.283)

Powiat wilejski:

Prawosławnych	105.443)
Staroobrzędowców	696) Rosyanie
Białorusinów-katolików	69.119)

Polaków	6.057
Żydów	15.484
Litwinów	66
Innych narodowości	218

Powiat dziśnieński:

Prawosławnych	121.602)	Rosyanie
Staroobrzędowców	12.735)	
Białorusinów	85.091)	
Polaków	3.838)	
Żydów	16.500)	
Litwinów	1.036)	
Innych narodowości	365)	

Jak widzimy, wykazy urzędowe zaliczają do rosyjan białorusinów nawet katolików.

W pow. święciańskim (gub. wileńska) wydarzył się pierwszy wypadek cholery we wsi Remejki, w pobliżu Łyntup.

Letarg. Na cmentarzu żydowskim w Wilnie zaszedł taki wypadek: Gdy przyniesiono zwłoki zmarłego, ten nagle ożył. „Nieboszczyka” wywieziono więc z powrotem i oddano pod opiekę lekarzy.

Z prasy rosyjskiej.

Według informacji „Birż. Wied.”, odjazd nowego posła rosyjskiego w Persyi, p. Stanisława Kozieł Poklewskiego, został odroczone na czas nieograniczony.

Ministerium spraw zagranicznych nie chce bowiem, aby poseł rosyjski spotkał się ze zdegradowanym szachem, i dopóki b. władca Persyi nie opuści granic kraju, p. Kozieł-Poklewski nie wyjedzie na miejsce swego urzędowania.

Wogóle obejmowanie posady tak ważnej w obecnej chwili nasuwa wiele trudności i stawia w bardzo drażliwym położeniu posła delegowanego do załatwiania spraw państwowych.

Pobyt gości czeskich w Warszawie.

(Dokończenie).

Jednym ze znamienitych momentów był hołd, złożony Adamowi Mickiewiczowi przez Czechów u stóp pomnika wieszczów.

Możnaby w tym akcie gości czeskich dopatrywać się związku z niemiłym incydentem w naszej prasie.

Ruchliwy i aktualny tygodnik „Świat” poświęcił cały niemal swój ostatni numer z dnia 14 b. m. czeskim sprawom i gościom. Pośród artykułów nader sympatycznych uderza niemiłym rozdzwiekiem, jak zgrzyt żelaza po szkło, ostatni ustęp ciekawego zresztą artykułu A. Nowaczyńskiego pod tytułem: „Rozwój kulturalny Czechów w ostatnich 100 latach”. Autor mówi tam o narodzie czeskim:

„Szczęśliwy, że mu oszczędzili jego mistrzowie szczytnej roli Mesjasza narodów!... Szczęśliwy po trzykroć, że nie dostał „rozumnego szaleństwa”, „pijanego natchnienia” i niemiecką filozofią oszłomionego mentora, któryby mu w rozpieszczonych oktawach gloryfikował młodziankowy „heroizm ofiary”, bagatelizując i szydząc z męskiego i twórczego heroizmu obywateli”.

Prawie niemożliwym byłoby przypuszczać, iż czesi, przed pochodem do posagu Mickiewicza, zdążyli już przeczytać i rozważyć numer „Świata”, który tegoż właśnie dnia wyszedł. A jednak uczczenie Mickiewicza było jakby natychmiastową odprawą tej napaści na dwu naszych wieszczów, odprawą zaakcentowaną zwłaszcza przemówieniem d-ra Grosza, które przytaczamy w całości:

„Przybywszy z bratnich dzielnic, z ziem korony świętego Wacława, mamy przede wszystkim ze swej strony za święty i radosny obowiązek, żebyśmy pierwszemu wieszczowi i jednemu z największych mężów całej słowiańszczyzny, na tem miejscu wspaniałego pomnika, złożyli hołd w imieniu nie tylko wycieczki, ale i całego narodu czeskiego.

Jak mądrze los narodów kieruje niemi, widać z tego, że gdy zabrzmięło hasło „exterminare idiom polonicum”, kiedy starano się doprowadzić je do skutku za pomocą najbardziej bezwzględnych środków, zesłał nam Geniusz słowiańszczyzny naszego wielkiego Mickiewicza, który dziś należy do

wszystkich słowian całego świata, znajdując szacunek u tych, którzy braciom jego tak bezwzględnie wypowiedzieli walkę. Możemy się pocieszyć szczególnie tem, że dzieła tego wielkiego męża naszego narodu rozpowszechnione są i dobrze znane naszemu narodowi w polskim języku. Jest-ci Mickiewicz mężem, który twórczością swą całej ludzkości wyświadczył niezmiernie dobrodziejstwo, a jego wzniosłego ducha dziecięciem jest i nasza poezja. I jeśli jego wielki duch patrzy teraz na nas i widzi nas w bratnim objęciu, jak bije jego serce, tak kochające wszystko, co wielkie i wzniosłe. Cześć Jego pamięci!”

Z mów, które wypowiedziano w Resursie kupieckiej, podnosimy jeszcze dwie: mowę Konica, b. posła do Dumy państwowej i mowę mecenasa Leona Papieskiego.

Konic powiedział, między innymi:

„Czechy i Polskę, zrzadzeniem losu, wykreślono z szeregu państw. Jeśli wszakże zarówno czesi, jak i polacy utracili samoistność polityczną, to natomiast jedni i drudzy utrzymali, rozwinięli i spotęgowali niezależność cywilizacyjną. Bez względu na niesłychany ucisk, bez względu na ustawiczne zamachy na niezłomne prawa narodowe potrafiłszy wy i my podnieść swój dobroć duchowy, rozszerzyć siły ekonomiczne kraju. Wy nadto zdemokratyzowaliście całkowicie swoje społeczeństwo, powołaliście lud do stanowienia o sobie. My dokonaliśmy już wiele na tem polu, choć czeka nas jeszcze długa i mozolna w tym kierunku praca.

Spółczeństwa jak nasze, z wielką przeszłością historyczną, z rodzimym dorobkiem duchowym, z własną nauką, literaturą i sztuką, z uświadomionym ludem miejskim i wiejskim, nie mogą być nigdy zmiażdżone i zduszone, a wszelkie zamachy na ich istotność narodową i kulturalną spotkać się muszą z nieubłagany i nieprzezwyciężonym oporem; — wszelkie tedy usiłowania, w takim duchu poczęte, czeka niechybna i stanowcza porażka.

Niechaj ta prawda wypisana będzie na sztandarze naszego przymierza.

Lecz to nie wszystko. Tkwi w niej inna jeszcze donioślejsza, bo wszechludzka idea polityczna. Oto że tylko hasło całkowitego równoprawnienia przywodzić musi przyszłemu związkowi narodów, do którego porozumienie poszczególnych ludów stanowi szczebel pośredni”.

Mecenas Leon Papieski w pięknym swem przemówieniu zaznaczył, że do rozwoju kulturalnego Czechów przyczynili się dwie instytucje: matica czeska i sokolstwo, których my, polacy, jesteśmy chwilowo pozbawieni.

Na tem kończymy najznamienniejsze ustępy z wygłoszonych przemówień; w przemówieniach tych odbija się gorący nastrój chwili, ale tłem ich jest uznanie konieczności pracy zobopólnej nad rozwojem kulturalnym i ekonomicznym.

Trzebaby dobrowolnie mrużyć oczy, żeby w całej uroczystości nie dostrzedz i innych pierwiastków; ale o nich pomówimy w oddzielnym artykule. A m.

Prof. Ludwik Gumplowicz.

Nauka poniosła znów wielką stratę. W Hradcu otrul się wraz z żoną człowiek siedemdziesięcioletni, szanowany i mający kawałek chleba zapewniony, a przyczyny rozpaczliwego kroku dotąd niewiadome.

Silna trucizna, kwas pruski, przerwała nieo długo i pożytecznego dla nauki życia.

Gumplowicz był jednym z najznakomitszych socjologów i publicystów polskich. Urodzony w d. 9 marca 1838 r. w Krakowie, i w Wiedniu. Od r. 1860 był współpracownikiem pism galicyjskich. W roku 1869 przeszedł na jego własność krakowski „Kraj”, założony przez ks. Adama Sapiechę; redagował go do r. 1874.

W r. 1876 habilitował się w uniwersytecie w Hradcu (Graz), w r. 1882 został profesorem nadzwyczajnym, w r. 1891 — zwyczajnym profesorem prawa publicznego.

Ogłosił szereg prac w języku polskim i niemieckim, pomiędzy innymi: „Zdania ze wszystkich umiejętności prawnych i politycznych” (1862), „Wola ostatnia w rozwoju dziejowym i umiędzynym” (1864), „Prawodawstwo polskie względem żydów” (1867), „Projekty Stanisława Augusta

reformy żydów” (1868), „Konfederacja barska” oraz pisał wiele po niemiecku: „Philosophisches Statsrecht” (1877), „Sociologie und Politik” (1892) i wiele, wiele innych, zwłaszcza z zakresu socjologii, gdyż na schyłku zeszłego wieku Gumplowicz poświęcił się przeważnie tej gałęzi pracy, ogłaszając w pismach niemieckich, francuskich i włoskich jej wyniki. W ostatnich latach powrócił do historii.

Jako pisarz, G. zajmował stanowisko wybitne: pisał wyraźnie a krótko, barwnie a bez frazologii, łącząc swadę i lekkość francuzów z trzeźwością Anglików.

Syn jego (zmarły w r. 1897) był lektorem w uniwersytecie wiedeńskim.

Co sędziwego i powszechnie a wysoko cenionego pisarza popchnęło do samobójstwa, do tej pory niewiadomo.

„Związek narodu rosyjskiego” wysłał do Terjok na posiedzenie sądu w sprawie o zabójstwo Hercenszteina 1.000 członków z flagami „Związku”. Adwokat Bułacz cel zażąda ukończenia sprawy. W razie wyroku potępiającego, związkowcy urządzają mityng i demonstrację i wysła deputację do Petersburga.

Juskiewicz-Kraskowski w tych dniach będzie przeniesiony do więzienia fińskiego.

Według obliczeń gazety „Nowaja Ruś”, w ciągu miesiąca lipca sądy wojenne w państwie rosyjskiem wydały 87 wyroków śmierci. Na mocy wyroków tychże sądów stracono 26 osób. Najwięcej ludzi (8) stracono w Jekaterynosławiu. Wyroków śmiertelnych najwięcej zapadło w Tyflisie — 19, w Warszawie — 12, w Kursku — 11. Ogółem od początku roku stracono 336 osób i skazano na śmierć 803.

Posłowie-kadeeci odwiedzają — jak donosi „Nowaja Ruś” — Kazań, Moskwę i Warszawę, aby zebrać materiały do interpelacji o nadużyciach w intendaturze.

Zniesiono stan wojenny w kraju Turuchańskim i gubernii jensejskiej. Zniesiono stan ochrony wzmocnionej w gubernii kowieńskiej.

„Nowoje Wremia” wyraża nadzieję, że polityka słowiańska Rosji oparta będzie nie na kombinacjach wojennych, ale na zasadach ekonomicznych.

KALENDARZYK TERMINOWY.

IMIONA SŁOWIAŃSKIE. Dziś Sobiesława. Jutro Kazimiera.

KONCERT. Dziś w ogrodzie Grand-Hotelu koncert Filharmonii warszawskiej.

— Jutro w ogrodzie Zgromadzenia majstrów tkackich zabawa oraz koncert na benefis dyrektora p. Adamczyka.

PRZEDSTAWIENIE Jutro w teatrze Sellina (Apollo) „Obrona Częstochowy”, dramat historyczny J. Morsy. Przedstawienie amatorskie pod kierunkiem Al. Błjme. Początek o godz. 8 i pół wieczorem.

ZABAWA. Jutro w Leśniczówce (ul. Miłsza) zabawa Stowarz. czeladzi murarskich. Początek o godzinie 6 wieczorem.

KRONIKA.

(x) Wycieczka pracowników tramwajowych do Częstochowy jest zamierzona w poniedziałek d. 23 sierpnia o godz. 11 wieczorem. W wycieczce uczestniczyć będą i rodziny pracowników, a przyjąć w niej mogą udział także osoby nie należące do ich grona.

Zapisy przyjmują się w Stowarzyszeniu „Siła” przy ul. Dzielnej № 44 do południa w sobotę. Przejazd w obu kierunkach, z wejściem na wystawę, kosztować będzie 3 rub. od osób dorosłych, a 1 rub. 50 kop. od dzieci przy rodzicach lub opiekunach. Opłata za dzieci wysyłane pod opieką pracowników tramwajowych wyniesie 2 rub. 50 kop.

(x) Na wystawę. Ruchliwy Zarząd Stowarzyszenia pracowników przemysłowo-handlowych (gubernii piotrkowskiej) organizuje dla członków Stowarzyszenia, ich rodzin i zaproszonych gości zbiorową wycieczkę na Wystawę Częstochowską. Wyjazd nastąpi 4-go września (sobota) w nocy, a powrót do Łodzi po całodziennym pobycie w Częstochowie — w niedzielę wieczór.

Koszt uczestnictwa w wycieczce wynosi rb. 2 kop. 85 od osoby; w tem przejazd tam i z powrotem III kl. rb. 2 kop. 14; wejście na wystawę 10 kop. reszta zaś (po 61 kop. od osoby) na koszt organizacji (druk zawiadomień, marki etc.) i na nieprzewidziane drobne wydatki.

Zapisy na wycieczkę przyjmowane będą w lokalu Stowarzyszenia (Piotrkowska 120 I p.) od poniedziałku (23 b. m.) do czwartku (2 września) włącznie, między 7 a 9 wieczorem.

Kierownictwo objeli pp. Gólkontt i Malinowski.

(x) **Haracz.** Jak się u nas w wielu domach załatwiają meldunki, najlepszym dowodem list jednego z naszych czytelników, który za zameldowanie żony zapłacił 25 kop., a rzadca meldunkowy nie chce mu wydać paszportu, dopóki nie wniesie jeszcze 50 kop., czyli razem zameldowanie osoby kosztowałoby 75 kop.

Zdzierstwa te powtarzają się nieustannie, może nie w tym rozmiarze, ale zawsze uzyskują już jakby prawo zwyczajowe. Otóż trzeba stanowczo przeciwko temu zaprotestować, a zaprotestować dla tego, żeby położyć kres tym zdzierstwom tembardziej, że ludzie inteligentni nie dadzą się tak wyzyskiwać, a ciężar ten spada na mniej świadomą klasę robotniczą.

Zarządzający domem, nakładając te ceny za meldunki, chcą w ten sposób wyrównać sobie wynagrodzenie za podjętą pracę. Najczęściej bowiem kamienicznicy wynagradzają, jakby z umysłu, źle rządów domu, każąc im „dorabiać sobie” na lokatorach. W ten sposób „dorabia” sobie rzadca, w ten sposób „uzupełnia” swoje zarobki stróż domu, w ten sposób „żywią się” często nawet, krewni właściciela domu, którzy znów pośredniczą między lokatorem a gospodarzem w wynajmie lokali.

Ponieważ komorne obecnie wyrubowano w Łodzi do niebywałych cen, przeto łakomstwo niektórych kamieniczników godne ukarania i dla tego za niedozór nad prowadzącymi meldunki, nie tylko ci odpowiadać powinni, ale nawet i nie-nasycony właściciel domów, którzy na to wszystko zamykają oczy.

Spodziewamy się, że nadużycia te wkrótce ukończone zostaną.

Zaznaczyć wypada, że dwa blankiety meldunkowe kosztują tylko 4 kop., które obowiązany pokrywać gospodarz.

(x) **Z gazowni.** Dziś w magistracie został podpisany kontrakt na dzierżawę gazowni na 10 lat i 9 miesięcy.

(—) **Z fabryk.** W fabryce J. K. Poznańskiego, w oddziale szczerzkowni od dnia 10 b. m. przedłużono pracę o dwie godziny. Za godziny powyższe pobierana jest przez robotników oddzielna dopłata.

— W fabryce Birnbauma (przedziałnia) proponowano robotnikom przedłużenie godzin pracy z oddzielną dopłatą. Trzech robotników z uwagi na zbyt małą płacę, odmówiło pracy pogodzinnej. Robotnikom tym wymówiono pracę.

— W fabryce Dobranickiego (dzierżawca B. Rosenblatt) z dniem 10 b. m. przedłużono pracę o dwie godziny, t. j. praca trwa do godziny 8-ej wiecz. W przeciągu pierwszej nadprogramowej godziny robotnicy pracują od sztuki, za drugą godzinę pobierana jest dopłata.

— W fabryce G. Steigerta (ul. Piotrkowska № 159) z dniem 27 b. m. robotnicy powyższej fabryki, w liczbie około 60-ciu pozbawieni zostają pracy wskutek tego, iż fabryka na miejsce maszyn przedziałniowych, wstawia warsztaty tkackie. Donosi o tem „Jedność”.

(c) **Powrót z Częstochowy.** Wczoraj o godz. 7-ej i pół wieczorem, powróciła z Częstochowy, liczna kompanja zgierska.

Na spotkanie pielgrzymki wyszła ze Zgierza procesja do Piaskowic.

(h) **Brak tkaczy.** Obecnie w wielu tkalniach mechanicznych daje się odczuwać brak tkaczy. — Osoby znające doskonale stosunki fabryczne, komunikują, że składa się na to niska cena w fabrykach, wobec czego tkacze porzucają pracę w tkalniach, a przyjmują zajęcia przy budowlach, gdzie zarabiają o wiele więcej, niż w tkalniach.

(h) **Zapotrzebowania przędzy.** W ostatnich czasach są bardzo duże zapotrzebowania na przędzę wełnianą i bawełnianą.

(h) **Z kolei kaliskiej.** W tych dniach po otworzeniu wagonu towarowego krytego, wysła-

nego do Cesarstwa ze stacji Łódź-kaliska, na stacji Kowel stwierdzono brak 16 sztuk towaru, wartości około 3000 rb.

W sprawie tej wdrożono energiczne śledztwo, które jednak dotąd nie dało żadnych rezultatów.

(h) **Dwa pociągi.** Zarząd kolei fabryczno-łódzkiej porozumiewa się z naczelnikiem ruchu kolei warszawsko-wiedeńskiej, aby na odpust Narodzenia N. M. P., przypadający dnia 8 września, wysłać z Łodzi do Częstochowy dwa pociągi z pątnikami, mając na uwadze nie tylko napływ pobożnych na odpust, ale i chęć zwiedzenia wystawy.

(h) **Ulg.** Naczelnik ruchu kolei warszawsko-wiedeńskiej uwzględnił prośbę Stowarzyszenia majstrów fabrycznych i zgodził się na przepuszczenie wagonu klasy III po taryfie klasy IV z Kuluszek do Częstochowy. Wyjazd z Łodzi jutro o godzinie 5 minut 45 rano. Wyjazd zaś z Częstochowy ma nastąpić w niedzielę o godzinie 6 minut 42 wieczorem.

(h) **Zatrzymany.** Żandarmeryi stacji Łódź fabryczna udało się przytrzymać na gorącym uczynku Joska Borenszajna, właściciela piwiarni, który, wrzucając do automatu fenigi pruskie, wybierał z automatu bilety peronowe na stacji Łódź-fabryczna.

(b) **Schwytanie bandytów.** Agenci wydziału śledczego aresztowali trzech bandytów: Czesława Drewnowicza, Adama Grodzińskiego i Wacława Ljuta, obwinionych o następujące napady:

1) 29 maja r. b. napadli na ulicy Brzezińskiej, w pobliżu cmentarza żydowskiego, na włościanina Jana Grzybowskiego; 2) przed sześciu tygodniami napadli na sklep kolonialny Szlamy Grinszteina w Radogoszczu i skradli 16 rub. gotówką; 3) dn. 19 czerwca r. b. napadli na sklep Scholastyki Guzowskiej przy ul. Ciemnej № 6 i skradli 8 rub. gotówką; 4) dn. 20 czerwca r. b. napadli na sklep Mojżesza Lewkowicza przy ul. Średniej № 104 i skradli 15 rub.; 5) d. 27 czerwca r. b. napadli na polu przy ul. Zagajnikowej na fabrykanta Chanana Engla i skradli mu 25 rub.; 6) d. 30 czerwca r. b. napadli na owocarnię Walentego Stępnia przy ul. Mikołajewskiej № 119 i skradli 19 rub.; 7) d. 10 b. m. napadli na polu za Helenowem na handlarza towarami lokciowym, Abrama Raka i skradli mu towaru za 18 rub.

Ujętych osadzono w więzieniu, a akta przesłano do sądziego śledczego.

(x) **Ze Stowarzyszenia techników.** Proszeni jesteśmy o zawiadomienie członków, że projektowany wzlot aeroplanu Wright'a na dzień 22 b. m. do skutku nie dojdzie, wobec czego wycieczka do Warszawy miejsca mieć nie będzie. Natomiast przychodzi do skutku zbiorowy wyjazd na wystawę częstochowską w dniu 5 i 6 września r. b.

Życzący sobie przyjąć udział w tej wycieczce, na której będą również koledzy z Warszawy, zechcą do 24 b. m. zawiadomić kancelaryę Stowarzyszenia. Wyjazd z Łodzi wraz z paniami nastąpi w dniu 4 września w sobotę, pociągiem wychodzącym o godz. 6 m. 10 wieczorem, przejazd do Częstochowy o godz. 12 ej min. 20 w nocy. Dla zamówienia miejsc w hotelach i wagonu na przejazd — konieczną jest wcześniejsza wiadomość o leżbie życzących sobie przyjąć udział w wycieczce.

(—) **Ruch emigracyjny.** W związku z projektem prawa emigracyjnego, ministerium handlu i przemysłu zebrało „dane o ruchu emigracyjnym w Rosyi”. Okazało się, że w r. 1903 wyemigroło z Rosyi 136,093 osób, w 1904 r. — 145,141, w 1905 r. — 184,897, w 1906 r. — 215,665, w 1907 r. — 258,943 i w 1908 r. — 156,711. Najwięcej emigruje żydów, polaków i litwinów. Rosyan emigruje nie więcej nad 3—4 proc. Najwięcej stosunkowo rosyjan wyemigrowało w r. 1907, bo 6085.

— Emigracja do Palestyny, utrudniona dotychczas bardzo dla żydów, zostaje obecnie ułatwiona. Podług bowiem depeszy, która dziś nadeszła z Konstantynopola do „U. Leb.”, gabinet ministrów tureckich zaraz na pierwszym posiedzeniu z udziałem nowego ministra spraw wewnętrznych — po dymisji Ferila-baszy — powziął rezolucję zniesienia ograniczeń w emigracji żydowskiej do Palestyny. Postanowiono także zniesić „czerwone karty” dla pasażerów żydowskich, przybywających z państwa rosyjskiego do Palestyny.

(h) **Węzeł gordyjski.** Po przyłączeniu części Widzewa do miasta Łodzi, na terytorium miejskiem tuż przy samej granicy z gminą, stoi budynek, postawiony środkami gminy, a przeznaczony na szkołę.

Ze względu jednak, iż budynek ten nie odpowiada warunkom szkolnym, gminacy szkołę posiadają w domu wynajętym i ta znajduje się na terytorium gminnem.

Obecnie naczelnik dyrekcji naukowej łódzkiej wydał dyspozycję, aby szkoła elementarna miejska była otwartą na terytorium dawnej wsi Widzew. Z tego powodu wyłonili się trudności czysto lokalne, gdyż gminacy, jako prawi właściciele budynku szkolnego, mogą nim sami tylko dysponować, a nie mając dostatecznych środków materialnych na utrzymanie swej szkoły, chętnie zgadzają się, by ta przeniesiona została na terytorium miejskie.

Polska zaś komisya szkolna, na której barki włożono otwarcie szkoły, od 10 miesięcy debatuje, w jakibym sposób rozstrzygnąć tę kwestyę, by nie być nader obciążoną.

W sprawie tej prowadzą się ciągle portrakcye z gminakami, którzy zgadzają się na pewną dopłatę na utrzymanie szkoły miejskiej, byleby ich dzieci korzystały z tej szkoły.

Komisya zaś szkolna, pomimo długich narad, do tej pory nie rozstrzygnęła pytania, czy gminacy mają się zrzec praw do budynku szkolnego i ten oddać w posiadanie miasta i jak wysoką należą od nich wziąć dopłatę za korzystanie z nauki ich dzieci w tej szkole.

Sprawa przewleka się ze szkoda nauczycielki, której nie płaci pensyi ani gmina, opierając się na rozporządzeniu dyrekcji naukowej łódzkiej, pomimo, iż szkoła funkcjonuje na jej terytorium, ani komisya szkolna, opierając się na tem, że nie weszła w posiadanie swoich praw co do tej szkoły.

Za parę dni rozpoczną się lekcye w szkołach elementarnych i przy zapisie do szkoły w Widzewie wyniknąć mogą pewne trudności z segregacją dzieci na gminne i miejskie, gdyż ci tylko, którzy utrzymywać będą szkołę, mają prawo korzystania z nauki w niej.

Z wymienionych względów należałoby sprawę tę rozstrzygnąć jak najspieszniej, i naroszcie wypłacić pensyę nauczycielce, która także Bożą manną żyć nie może.

(h) **Ze Stowarzyszenia akuserek.** Po czterech już prawie latach istnienia, Stowarzyszenie akuserek po raz pierwszy urządza w d. 24 b. m. zabawę dla członków i ich rodzin. Zarząd ma na uwadze nie tylko potrzebę rozrywki i zespołu towarzyskiego, ale i zasilenie funduszu kasy wdów i sierot. Zabawa odbędzie się w ogrodzie przy ulicy Piotrkowskiej pod № 187. Program bardzo urozmaicony, początek o godzinie 2 po południu.

(b) **Ucieczka z więzienia.** Donoszą nam z Piotrkowa, że wczoraj pomiędzy g. 12 a 3 po południu uciekło z gubernialnego więzienia 4-ch przestępców.

Miedzy nimi znajdują się: jeden z morderców rewirowego Anisimowa w Łodzi i jeden ze sprawców napadu na sklep firmy Frageta przy ulicy Piotrkowskiej.

Istnieje przypuszczenie, że zbiegowie udali się do Łodzi.

(x) **Osob'ste.** Dyrektor Szkoły handlowej łódzkiego Towarzystwa szerzenia wiedzy handlowej, p. Roman Tulin, powrócił i objął kierownictwo szkoły.

(x) **Półroczne zebranie majstrów kowalskich** odbędzie się w niedzielę dnia 22 sierpnia o godzinie 3 po południu u starszego zgromadzenia p. J. Kulpińskiego przy ulicy Cegielińskiej № 62.

(b) **Trojaczki.** W tych dniach we wsi Doły, powiatu łódzkiego, włościanka Helena Jaskulska powiła trojaczki: dwie dziewczynki i chłopca. Nowonarodzeni, jak również i matka, czują się dobrze.

(h) **Pierwsze arbuzy.** Dziś po raz pierwszy na ulicach miasta ukazały się w sprzedaży arbuzy. Cena jest wysoka, 10 kop. za funt.

(p) **Awanturnik.** Na ulicy Solnej № 10, przechodzącego w dniu wczorajszym Szmula Dillona handlarza lat 65, jakiś nietrzeźwy awanturnik pchnął z taką siłą, że ten wpadł w rysztek, przez co odniósł złamanie prawego biodra. Po udzieleniu mu pierwszej pomocy na miejscu wypadku przez

lekarza Pogotowia, odwieziony został na dalszą kurację do szpitala Poznańskich.

(t) „Fokiosie”. Taką nazwę nadano zabawie Towarzystwa muzyczno-dramatycznego „Harmonia”. Odbędzie się ona, jak wiadomo, w nadchodzącą niedzielę w ogrodzie Gehliga, a starannie i ze znajomością rzeczy ułożony program pozwala przypuszczać, że dla zapoznania się z obchodem „Fokiosia” zbiorą się liczne rzesze.

(x) Podpory naszego handlu. Pod powyższym tytułem ogłasza „Dzień” artykuł, zawiadamiający o przedsięwziętej ankiecie, i wzywający publiczność do wyświetlenia wielu rzeczy niejasnych i usunięcia stron ujemnych.

Szkoda, że przy tem wezwaniu pominięto objaśnienie, co, czy też kogo nazywa „Dzień” podporami naszego handlu, oraz — jaki jest kwestyonaryusz ankiety, czyli na jakie pytania mają odpowiadać ludzie świadomi rzeczy, i zainteresowani.

Poniekąd wyjaśnia to treść artykułu, a mianowicie wywiad u p. Iwińskiego, prezesa Towarzystwa pracowników handlowych w Warszawie.

Na zapytania delegata redakcyi p. Iwiński dał odpowiedzi, które tak można streścić.

Że jest, że byle mieć tanią wyрекę w sklepie, czy kantorze, nie obchodzi przyncypała, co chłopiec (zapewne: uczeń sklepowy—Red. Rozw.) robi w wolnych od zajęć godzinach, czy się uczy czy postępuje naprzód i jak się prowadzi.

Pomimo takiego zachowania się przyncypałów młodzież się nie zraża i parta koniecznością, obiera sobie coraz częściej i coraz chętniej zawód handlowy, pewna, że tą drogą prędzej dojdzie do znośnego bytu, a często i do dobrobytu. Pośród nowowstępujących zdarzają się i tacy, którzy ukończyli wyższy zakład naukowy, a jednak i oni spełniają bez wahania wszelkie choćby najprostsze czynności.

Stosunek między pracodawcą a pracobiorcą poprawił się o tyle, że czas pracy jest krótszy, że niema już takich handli, gdzie chłopiec musiałby wstawać o piętej rano, pracować prawie bez przerwy do jedenastej w nocy, a po zamknięciu sklepu rąbać lub rznąć cukier przez godzinę. Wynagrodzenie dotąd jest bardzo niskie: 10 rb. miesięcznie uczeń, 40 rubli pracownik.

Na zakończenie wspomniał p. Iwiński o zamiarze Towarzystwa utworzenia własnej siedmioklasowej szkoły handlowej.

(x) Ćwiczenia straży. Łódzka straż ogniowa ochotnicza zawiadamia, że w niedzielę, dnia 22 sierpnia, o godz. 7 rano odbędą się ćwiczenia II-go oddziału w domu rekwizytowym tegoż oddziału.

(c) Czyj koń? We folwarku Klenk, gminy Dobra, własności p. Tamfaniego, znajduje się koń, którego przed kilku tygodniami złodzieje pozostawili w stojącej na polu stodole.

(x) Z przemysłu i handlu. Wczoraj odbyło się poświęcenie przez ks. Bakalarczyka lokalu nowej firmy łódzkiej „Bracia Pfeiffer”, którzy założyli hurtowy skład towarów lokciowych.

(p) Ogólnemu osłabieniu wczoraj uległy cztery osoby, dwóch mężczyzn i dwie kobiety, z pierwszych jednego odwieziono do szpitala Poznańskich, zaś kobietę odwieziono do domu na ul. Widzewską. Wszystkim lekarze Pogotowia udzielili doraźnej pomocy.

(p) Obłąd. Na ul. Długiej nr. 97 służąca Helena, lat 18, od której nazwiska dowiedzieć się na razie nie było można, dostała nagłego obłądu. Pozostawiono ją w mieszkaniu.

(p) Przejechania. Na ul. Mikołajewskiej nr. 13 jakiś chłopiec 3-letni, od którego nazwiska nie można było się dowiedzieć, przejechany został dorożką i odniósł okaleczenie nóg; na Geyera Rynku Władysław Ziembliński, 5-letni syn pracownika fabrycznego, przejechany został wozem od wożenia cegły, odnosząc okaleczenie głowy, ucha i ręki; dziś o godz. 6 rano przy zbiegu ulic Miłsza i Pańskiej Emilia Miller, lat 70, matka robotnika, przejechana została wozem, odnosząc okaleczenie prawej nogi i ogólne potłuczenie. Wszystkim trojgu doraźnej pomocy udzielił lekarz Pogotowia ratunkowego. Prócz tego na ul. Zgierskiej nr. 28 Franciszek Gorczyński, robotnik, lat 60, przyściniony został wozem od bramy, przez co odniósł zgniecenie piersi. Po udzieleniu mu doraźnej pomocy przez lekarza Pogotowia, odwieziony został w dość ciężkim stanie do szpitala Aleksandra. Na ulicy Ogrodowej, obok domów rodzinnych Poznańskiego grono chłopców gonilo się, z nich jeden nazwiskiem Antoni Niewiadomski, lat 13, syn robotnika, uciekając, wpadł pod konie przejeżdżającego wozu, które go strątały i okaleczyły. Rany opatrzył lekarz Pogotowia.

(p) Przy pracy. Na ul. Widzewskiej nr. 24 Mieczysław Wszukowski, lat 25, mechanik kolei wiedeńskiej odłamem czołwi przy pracy zraniony został w prawe oko. Rana na stacyi Pogotowia opatrzona została.

(b) O kradzieży systematycznej w fabryce p. Gilwana przy ul. Spacerowej, o której wczoraj donosiliśmy, dowiadujemy się, iż skradziono towaru za 5 do 6 000 rb. Dotychczas agenci wydziału śledczego znaleźli 1500 chustek. Jest nadzieja, że i reszta towaru odnaleziona zostanie.

(b) Aresztowanie złodzieja. Agenci wydziału śledczego aresztowali, wczoraj Karola Feichta, podejrzanego o systematyczną kradzież przy Artura Waldmana przy ul. Lipowej nr. 83. Wartość skradzionej przędzy wynosi około 400 rb. Aresztowano również i Helera, który kupował od Feichta kradzioną przędzę.

(b) Kradzieże. W tych dniach zostały dokonane następujące kradzieże: W mieszkaniu Lejby Rubaszki przy ul. Cegielnianej 66 skradziono rzeczy, wartości 335 rubli; w mieszkaniu Abrama Bronowskiego przy Nowym Rynku 7 skradziono z kasy 30 rb. i srebrne ichtarze, wartości 120 rb.; w mieszkaniu Pinkusa Bera, Piotrkowska 19 — 300 rb. gotówka oraz rzeczy za 50 rb. i Pinkusowi Goldrajchowi przy wyjściu z mieszkania skradziono złoty zegarek, wartości 60 rb.

(c) Jeszcze echa burzy wtorkowej. Jak nam komunikują, podczas burzy, szalejącej w nocy z wtorku na środę, we wsi Gawrony, powiatu łęczyckiego, piorun wzniecił pożar, który strawił kilka budynków włościańskich.

Wypadków z ludźmi na szczęście nie było.

Wiadomość o pożarze kościoła w Łękoszynie, pow. kutnowskiego, potwierdza się. Wraz ze starożytnym kościołem spłonęły wszystkie aparaty kościelne.

Zdołano wynieść jedynie Najświętszy Sakrament i monstrancję.

Przybyli na ratunek paraflanie rzucili się rozpaczliwie do walki z szalejącym żywiołem, ale, niestety, bez skutku.

(c) Pożar w Łęczycy. Onegdaj we wsi Tum, powiatu łęczyckiego, w zagrodzie włościanina Kuratowskiego, z niewiadomej przyczyny wybuchł pożar, który następnie przeniósł się na budynki sąsiednie.

Spłonęło kilkanaście budynków, w tej liczbie kilka stodół napełnionych zbożem.

Straty spowodowane pożarem są wielkie.

(x) Dzieci szkolne ze Zgierza na wystawie w Częstochowie. Nauczyciele szkół początkowych w Zgierzu ze swym prefektem ks. Truszkowskim na czele urządzili zbiorową wycieczkę dla dzieci szkolnych na wystawę częstochowską. Zebrała się spora liczba (sto kilkadziesiąt) działwy, która pod dozorem swych przełożonych wyruszyła w poniedziałek na Jasną Górę. Po przybyciu na miejsce dzieci pozostały rozmieszczone po szkołach, gdzie gościnnie oprócz mieszkania dano im pościel i herbatę.

Działwa, odpocząwszy chwilę, udała się do świątyni jasno-górskiej, gdzie przyjął ją serdeczną przemową Ojciec Pius. Na drugi dzień młodzież wysłuchała Mszy świętej, odprawionej przez ks. prefekta w kaplicy Matki Boskiej, a następnie parami wyruszyła na wystawę. Tu szczegółowych i obrazowych pokazów i objaśnień udzielały działwie uprzejme delegatki warszawskiego C. K. R. panny: Kosmowska i Kwiatkowska. Zaciekawiona młodź zgierska uważnie słuchała objaśnień i pilnie przyglądała się rzeczom pokazywanym.

Po południu staraniem i kosztem ks. prefekta Truszkowskiego odbyło się dla dzieci przedstawienie sztuki „Obrona Częstochowy”, poczem nastąpił powrót do Zgierza.

W czasie całej wycieczki panował wzorowy porządek, nie zakłócony żadnym przykrym wypadkiem.

Działwa wynosi z takiej przejażdżki i pożytek dla umysłu i miłą rozrywkę, którą będzie wspominała, jako chwilę najprzyjemniejszą z wyczasów wakacyjnych.

Przykład godzien naśladowania.

(x) Oświetlenie elektryczne Zgierza. Z inicjatywy Naczelnika ochrony wzmocnionej general-majora Kaznakowa, który żądał, aby ulice Zgierza miały oświetlenie lepsze niż dotychczasowe, za pomocą latarni naftowych, zbudowano w Zgierzu zakład, wytwarzający elektryczność. We wtorek wieczorem w obecności władz i mnóstwa osób odbyły się oględziny zakładu i ulic, oświetlonych elektrycznością rzęsiście. Całkowite urządzenie kosztowało 250,000 rb. Motorów jest dwa, każdy o sile 200 koni parowych. Wykonała je fabryka augsbursko-norymberska.

Każdy z tych motorów nadaje ruch obrotowy generatorowi, dostarczającemu normalnie 132 kilowaty. Siła elektryczna przechodzi do trzech w mieście zbudowanych transformatorów, redukujących pierwotne napięcie 3000 volt do 220 i pro-

wadzących prąd na miejsce przeznaczenia, to jest do latarni ulicznych.

Gmach, wytwarzający elektryczność, wznosi się pośród obszernego placu, może więc być powiększony w razie potrzeby. Na oświetlenie miasta magistrat płaci 8000 rb. rocznie.

(c) Pożar w okolicy. W tych dniach we wsi Besiekierz, w okolicy Strykowa, w zagrodzie włościanina Adama Kędzierskiego, wybuchł pożar, który strawił dom i stodołę, napełnioną tego-rocznem zbożem.

Straty wynoszą kilka tysięcy rubli.

SZTUKA I PIŚMIENNICTWO.

(m) Koncert. Zapowiedziany na wczoraj w Helenowie nadzwyczajny koncert na benefis członków orkiestry pod dyr. Ed. Webera, z przyczyny niepewnej pogody został odłożony do następnego czwartku.

(j) Z Filharmonii. Na program wczorajszego koncertu pod dyrykcją p. Ozimińskiego złożyły się utwory Czajkowskiego, Pucciniego, Glinki, Moszkowskiego, Humperdincka, Saint-Saësa, Dragomyżskiego i innych. Całość wypadła doskonale tylko publiczność nie dopisała, zapewne ze względu na zachmurzone niebo.

Dzisiaj wieczór: Czajkowskiego. Dyrygować będzie A. Guzewski. Program zapowiada:

Część I. 1) Uwertura do op. „Wojewoda”. 2) Suita na instrumenty smyczkowe. a) Elegia. b) Walc. c) Final. Thème russe.

Część II. 3) Symfonia IV. Andante sostenuto. Moderato con amina. Andantino in modo di canzona. Scherzo. Finale. Allegro con fuoco.

Część III. 4) Walc z baletu „Śpiąca królewna”. 5) a) Andante cantabile. b) Marsz miniatura. c) Polonez z suity № 3 g-dur.

Nieznane pisma Mickiewicza wkrótce wyjdą w obszernym tomie, obejmującym dwadzieścia kilka arkuszy druku. Są to utwory i listy, odnalezione przez prof. Kallenbacha na Litwie i przewiezione do Akademii Umiejętności w Krakowie. Zanim Akademia przystąpi do wydania całego owego archiwum Mickiewiczowskiego, które obejmie kilkanaście tomów, przystąpiła na razie do wydania rzeczy ściśle Mickiewiczowskich. Profesor Kallenbach wyrzekł się tego roku wakacji, aby je poświęcić w Krakowie na robienie korekty cennych relikwii, które po za mury Akademii wydostać się nie mogą.

Z KRÓLESTWA.

Częstochowa. Działy poszczególnie na wystawie sztuki w Częstochowie przedstawiają się jak następuje.

Malarstwo reprezentują: Wyspiański, Maleczewski, Chełmoński, Żmurko, Mehoffer, Masłowski, Krzyżanowski, Łopieński, Wójtikiewicz, Krasnodębski, Kamocki, St. i J. Czajkowsky, H. Szczygliński, Bukowski, Frycz, Gawiński i inni.

Rzeźbę: Dunikowski, Kratka, Brojer, Jagmin, oraz rzeźbiarze miejscowi: Rudlicki i Chrzanowski.

Sztukę stosowaną: Trojanowski, Chrzanowski, Jagmin, J. Czajkowski i Stabrowski (kilimy).

Architekturę: Nowakowski, Skórewicz, Witkiewicz, Gaj, Kalinowski i Przybylski, Jankowski, Sosnowski, Jakimowicz, Minkiewicz, Handzelewicz, Z. Maczyński, Stifelman.

Lublin. Dnia 23 sierpnia, t. j. w przyszły poniedziałek, odbędzie się w Lublinie walny jarmark jesienny siedmiodniowy na konie, bydło i wogóle żywy, jak również wełnę itp.

Pracodawcy i wystawa. Robotnicy kopalni „Paryż” Towarzystwa francusko-włoskiego w Dąbrowie wysłali do dyrekcyi kopalni delegację z prośbą: „Czy Towarzystwo francusko-włoskie nie uznałoby za możliwe—biorąc pod uwagę korzyści, jakie stąd mogą wynieść, zarówno przemysł jak i sami robotnicy—pomóc swym robotnikom w zwiedzeniu wystawy częstochowskiej?”

W odpowiedzi na powyższą prośbę delegatów—dyrekcyja—chęci i zamiary pochwaliła—zaś w kwestyi pomocy ze strony T-wa też dyrekcyja odpowiedź dać obiecała w terminie kilkuniedniowym, motywując zwłokę tą tem, iż kwestyę pomocy musi przedstawić do rozpatrzenia Radzie zjazdu przemysłowców.

Donosząc o tem, „Zagłębie” czyni następującą uwagę:

„Jak na tę kwestję zapatrywać się będą dyrekcje innych kopalń i fabryk — przesądzać przedwcześnie nie można. Jednak przypuszczać należy, że i pp. przemysłowcy dodatni ten objaw zainteresowania się robotników wystawą, odpowiednio i należycie ocenia i, mając na uwadze rezultaty, które — z całą pewnością stwierdzić można — będą co najmniej spore — zrobią wszystko, co będzie możliwem w tym względzie, żeby jak najszerszym rzeszom robotniczym zwiedzenie wystawy częstochowskiej uprzysiężnić.

Ułatwienie i pomoc, okazane robotnikom w zwiedzaniu wystawy przemysłowo-rolniczej w Częstochowie — przewidzieć należy, iż nie pozostałyby bez skutków i w przyszłości opłaciłyby się sobie. Zyskalby na tem przemysł — zyskaliby też i sami przemysłowcy.

Odnawianie kościoła. We wsi Koźle pod Łodzią od lat kilkuset stał kościół drewniany, chylący się ku ruinie, dzięki jednak zabiegom i niezłomnej pracy miejscowego proboszcza i oświaty, został gruntownie odnowiony. Wszelkie roboty były prowadzone pod kierownictwem architekta z Warszawy. Wnętrze kościoła z wykończeniem estetycznem robi bardzo miłe wrażenie. Świątynia oddana została do użytku parafian w przypadający odpust św. Rocha, t. j. 16 sierpnia r. b.

Tania kuchnia. Ze względu na przewidywany napływ wycieczek fabrycznych i kompanij, komitet wystawy postanowił niezwłocznie przystąpić do budowy taniej kuchni, której zarząd obejmuje Schronisko sług św. Zyty w Częstochowie.

Zabójstwo strażnika. Przed dwoma tygodniami, we wsi św. Anny, w pow. radomskim zabito strażnika ziemskiego. Obecnie ujęto jednego z uczestników zabójstwa, 23-letniego Szymona Machowa.

Ostatnia poczta.

— „Riecz” dowiaduje się, że układy o przyjazd sultana do Liwadii, są ukończone. Sultan przybywa w towarzystwie ministra spraw zagranicznych w dniu 20 sierpnia. W tym czasie przybędą do Liwadii Stolypin z Izwołskim.

— Naczelnik organizacji bojowej Związku narodu rosyjskiego, Juszkiewicz-Kraskowski, odesłany został do Finlandyi i wydany w ręce sądów finlandzkich.

— Z rozporządzenia ministerium spraw wewnętrznych zamknięto w Petersburgu Kasę wzajemnej pomocy literatów i uczonych. Kasa posiadała kapitału rb. 300.000, miała filje w Moskwie, Kijowie, Odessie, Rydze i Dorpacie, wydawała corocznie około rb. 45.000 emerytur. Przyczyną zamknięcia Kasy jest wydawanie zapomóg skazanym za polityczne przestępstwa.

— „Czeskie Slova” pomieszczają sensacyjną wiadomość, że unia słowiańska na ostatniem posiedzeniu wystąpiła gwałtownie przeciw ministrowi spraw zagranicznych Aehrenthalowi. Przyczyną tego wystąpienia jest wiadomość, że Aehrenthal podobno w kołach dworskich pokazywał w jesieni dokumenty, dowodzące, że w Pradze przygotowywano powstanie na przypadek wybuchu wojny z Serbią.

— Wiedeńskie poinformowane sfery sądzą, że Turcja nie odstąpi od żądania, aby Grecja złożyła deklarację, wyrzekającą się raz na zawsze pretensji do Krety.

— Wczoraj w nocy greccy usiłowali zniszczyć miny torpedowe, założone u wejścia do portu w Salonikach. Aresztowano ich.

— Grecja prosiła o odroczenie odpowiedzi na ostatnią notę do soboty. Prezes gabinetu greckiego przyrzekł, że odpowiedź będzie zadowalająca. Gabinet turecki zgodził się na to odroczenie.

— Przedstawiciele mocarstw, opiekujących się Kretą, udali się do prezesa ministrów oraz ministra spraw zagranicznych i doradzali, aby odpowiedź grecka na notę turecką była zredagowana w formie umiarkowanej, aby przez to porcie otomańskiej umożliwić danie zadośćuczynienia tureckiej opinii publicznej.

— Pozostawiona na wyspie załoga międzynarodowa pozostanie w Kaniei jeszcze przez trzy dni.

— Mocarstwa opiekuńcze opracują wkrótce statut dla Krety.

— W Winterthur w Szwajcaryi dokonano zuchwałego rabunku. Do domu bankowego Towarzystwa ubezpieczeń onegdaj w południe, podczas przerwy obiadowej, kiedy w biurze znajdował się tylko jeden urzędnik, weszło dwóch wytwornie ubranych rabusiów. Zasztylowali urzędnika, zrabowali z kasy kilka tysięcy franków i uciekli. Zuchwały mord i rabunek wywołał w Szwajcaryi wielkie zaniepokojenie. Policja wydała energiczne zarządzenia, w celu ujęcia morderców.

— Neue Freie Presse donosi, że rusini nie wejdą do unii słowiańskiej, ponieważ ta nie zgodziła się na włączenie do swego programu żądania utworzenia uniwersytetu rusińskiego.

— Albańczycy napadli na turecką stację kolejową Bujanowce. Straż pograniczna ścigała uciekających albańczyków. Przy wymianie strzałów zabito dwóch ludzi.

TELEGRAMY.

Odesa, 19 sierpnia. (P.) Na zebraniu przedstawicieli wydawnictw, redakcji pism miejscowych i zecerów, obradujących w sprawie odpowiedzialnego, powzięto uchwałę zwołania konferencji przedstawicieli pism, wychodzących w Rosyi południowej, na dzień 10 października. Wybrano komisję, która ma przygotować materiały potrzebne.

Sztokholm, 19 sierpnia. Z rozmaitych miejscowości donoszą o powrocie do pracy. W okolicy Gooteborgu tysiąc strajkujących w siedmiu fabrykach stanęło już do pracy.

Gooteborg, 19 sierpnia. Z powodu przybycia tkaczy chętnych do pracy do miasta Krokstad, urządzili strajkujący hałaśliwą demonstrację. Aresztowano 20 osób. Dalszym zaburzeniom zapobiegła policja.

Londyn, 19 sierpnia. (P.) W składach węgla na kilku pancernikach angielskich znowu wykryto dynamit. W sprawie tej zarządzono energiczne śledztwo. Wykrycie dynamitu na pancernikach wywołało w Anglii wielkie zaniepokojenie, domyślają się bowiem w tem zamachu na flotę wojenną.

Konstantynopol, 19 sierpnia. (P.) Zarząd poczt tureckich postanowił w międzynarodowym związku pocztowym zaprotestować przeciw używaniu marek pocztowych greckich na Krecie.

Konstantynopol, 19 sierpnia. (P.) Izba deputowanych uchwaliła wysłać delegację do Berlina, Petersburga i Wiednia. Delegacja wyjedzie z Konstantynopola w pierwszych dniach października.

Ateny, 19 sierpnia. (P.) Grecką odpowiedź na ostatnią notę turecką doręczono już posłowi tureckiemu. Ton odpowiedzi jest pojednawczy, ale treść taka sama, jak poprzedniej, to znaczy, że rozstrzygnięcie sprawy kretańskiej Grecja pozostawia mocarstwom opiekuńczym.

Sofia, 19 sierpnia. Nadeszła z Warny wiadomość, jakoby odnaleziono tam grób króla Wambanicyka.

Paryż, 19 sierpnia. (P.) Podczas ćwiczeń w strzelaniu w Calais pękła armata. Kilku artylerzystów śmiertelnie ranionych.

Berlin 19 sierpnia. (P.) W zakładzie gazowym w Schoenebergu pod Berlinem runęła żelazna dźwignia wieżowa, umieszczona na wysokości 80 metrów i spadła na przejeżdżający obok pociąg. Jeden wagon strzaskany. Z pod gruzów wagonu wydobyto sześć osób ciężko pokaleczonych.

Berlin, 19 sierpnia. (P.) Pod Soran jakiś bandyta wdarak się w pociąg do przedziału, w którym znajdowała się samotna dama, obrabował ją, a następnie wyrzucił z wagonu. Dama jest śmiertelnie zraniona. Bandyta zdołał ucieknąć.

D Z I E N N E

Petersburg, 20 sierpnia. (WL) Ministerium sprawiedliwości odmówiło zezwolenia na zjazd adwokatów wszechrosyjskich.

Ministerium spraw wewnętrznych zamierza utworzyć specjalne posady rządowych inspektorów ubezpieczeń, których obowiązkiem byłby nadzór nad operacjami Towarzystw ubezpieczeń.

Aresztowano w Petersburgu Komkowa, autora wywiadu u Hartinga. Podczas rewizji w jego

mieszkańu szukano dokumentów, dotyczących sprawy Hartinga. Rewizya była bezowocna.

Hr. Witte bawi obecnie w swoim majątku pod Soczi, gdzie pobędzie do 14 września, poczem wyjedzie na kilka tygodni do Francyi.

W końcu r. b. w Petersburgu ma się odbyć pierwszy wszechrosyjski zjazd w sprawie mieszkań. W zjeździe wezmą udział lekarze, prawnicy, budowniczowie itp.

Minister wojny, Suchomlinow, w końcu miesiąca wyjeżdża na urlop.

Częstochowa, 20 sierpnia. (P.) Wczoraj nawiedziła miasto olbrzymia ulewa, która porobiła duże szkody na placu wystawy. Kilka pawilonów zalanych. Straty znaczne, wkrótce się dadzą usunąć.

Maryenbad, 20 sierpnia. (P.) General-adjutant cesarza Franciszka - Józefa przybył tu wczoraj z własnoręcznym listem cesarza na imię króla angielskiego Edwarda i udał się do hotelu, gdzie będzie przebywał jako gość króla.

Teheran, 20 sierpnia. (P.) Ogłoszono spis posłów do medżylisu wybranych. Wszyscy są ludźmi ukształconymi. Na cześć ich strzelają salwami, puszczają fajerwerki. Naczelnik policji Efrém wyprawia się w tych dniach na czele oddziału do Zendżanu, miejscowości, będącej centrem ruchu reakcyjnego, na czele którego stoi muła Kurbanomagi.

Saloniki, 20 sierpnia. (P.) Ogłoszono bojkot greckich towarów i okrętów.

Nadesłane.

W dniu 17 b. m., z polecenia Zarządu Łódzkiego oddziału Tow. opieki nad zwierzętami, inspektor tegoż Towarzystwa udał się do Tomaszowa, gdzie, po przybyciu na miejsce i przedstawieniu się miejscowej władzy policyjnej, dokonał na rynku szczegółowych oględzin koni i uprzęży dorożkarskich i włościjańskich, w czym gorliwie dopomagali zamieszkali tam członkowie Łódzkiego oddziału pp.: R. Krauze, K. Rapke i J. Wildemann.

Rezultat oględzin dał wyniki bardzo dodatnie, nie znaleziono bowiem prawie wcale koni okaleczonych, ani zbyt źle utrzymanych — co do brzo świadczy o właścicielach, jak i o gorliwej działalności tamtejszych członków Towarzystwa opieki nad zwierzętami.

Co się zaś tyczy drobin, to tu znaleziono dużo do poprawienia, bo wogóle ptaństwo traktowane jest nielitościwie, np. trzymane jest podczas targów w zamkniętych koszykach, z powiazanymi skrzydłami i nogami, bez wody i pokarmu. Delegowany inspektor prosił pp. miejscowych członków Towarzystwa o zwracanie uwagi, aby podobne fakty nie powtarzały się w przyszłości.

W rzeźni tamtejszej praktykowała się dostawa cieląt i baranów ze skrópowanymi nogami i ułożonych na wozach jedno na drugim, za co też handlarz, Jusek Cynamon, został pociągnięty do odpowiedzialności sądowej.

Odpowiedzi Redakcyi.

Członkowi Tow. opieki nad zwierzętami. Podług zasługniętych przez nas wiadomości, kara, o którą Panu chodzi, polegała na tem, że winni, aby nie być pociągani do odpowiedzialności sądowej, złożyli po 50 kop. do puszek ofiar na szpital, znajdującej się w miejscowym biurze policyjnym.

Giełda warszawska.

(Telefonem)

z dnia 20 sierpnia.

	zad.	ofiar.	transz.
Czeki na Berlin	46,37½	—	—
4% Renta Państwowa	86,50	85,50	86,10
5% Pożyczka wewnętrzna z 1905 r.	100,25	99,25	—
5% „ „ z 1906 r.	100,25	99,25	—
5% Premii wki I-ej emisji	427	417	—
5% „ „ II-ej	418	409	—
5% „ „ Szlacheckie	288	278	—
4½% Listy Ziemskie Król. Polsk.	93,40	92,40	92,90
4% „ „	—	—	—
5% Listy zastawne m. Warszawy	95,25	94,25	—
4½% „ „	90,60	89,70	—
Akcyje „Lilpop, Rau i Lewenstein	—	—	—
„ Putiłowskie	—	—	100½
„ Rudzki i S-ka	—	—	527½
„ Stachowice	—	—	151
„ Banku Handlowego w Łodzi	—	—	—
50% Listy zastawne m. Łodzi	—	—	—
4½% „ „	—	—	—
5% Listy m. Piotrkowa	—	—	—
Bank Handlowy w Warszawie	—	—	—

4% Renta państwowa not. z Petersburga 86,37½

Wiadomości zamiejscowe.

Popis „Sokołów” w Berlinie. W zeszłym tygodniu b. m. odbył się wśród pięknej pogody dziewiąty zlot okręgu V Związku „Sokołów” polskich na torze wysięgowym w Trepow pod Berlinem. Według „Dzienia Berl.” przybyło na popis tysiące Polaków ze wszystkich dzielnic Berlina. O godzinie 4-ej po południu rozpoczęło publiczne popisy według programu. Przeszło 200 „Sokołów” z 14 gniazd okręgu V wkroczyło przy dźwiękach „marsza Sokołów” w długim szeregu i, obszedłszy całe boisko, stanęło do ćwiczeń laskami. Ćwiczenia wykonane zostały bardzo poprawnie, to też i publiczność darzyła wykonawców oklaskami. Także i świecenia zastępów na przyrzędach zaciekawili widzów. Następnym numerem programu był bieg rozstawny (sztafeta) na 500 metr. oddalenia. Do biegu delegowała każda grupa pięciu szybkobiegaczy, a nagrodę miała odebrać piątka, która w najkrótszym czasie przebiegła owe 500 metrów. Zwycięstwo odnieśli „Sokoli” berlińscy; przestrzeń 500 m. przebiegli oni w 1 minucie i 5 sekundach. Popisy młodzieży, zgrabna i zręczna szermierka na rapier, ćwiczenia dzidami, ozdobionymi chorągiewkami o kolorach biało-czerwonych, dopełniły programu.

Zajście na dworcu pruskim. Do „Lecha” piśze jeden z czytelników: Byłem przypadkowo nocnym świadkiem zajścia, które wydarzyło się na dworcu w Barcinie. Czekając na pociąg, który o godz. 4 m. 56 po południu jedzie do Inowrocławia; w tem zauważyłem kilka pań i kilku panów, którzy rozmawiali po polsku. Było tam także kilku kolonistów niemieców, którzy jechali do Piechcina i których dźwięk mowy polskiej tak dalece raził, że zaczęli owe panie obrzucać jak najgorszymi wyzwiskami i odgrażać się, żeby pamiętały, że się znajdują w Niemczech. W końcu przyszło do tego, że zaczęli panie czynnie znieważać, a nawet noże powyciągali. Wtenczas obecni w poczekalni stanęli energicznie w obronie owych pań i poskromili kolonistów.

Wypadek w Krakowie. Z Kosowa donoszą do pism galicyjskich, że młodzież tamtejsza urządziła w niedzielę w „Sokoła” miejscowym „Wieczór

śmiechu”, po którym miały nastąpić tańce. Obszerna sala wypełniona była po brzegi publicznością, wśród której znajdowało się wielu pensjonarzy zakładu d-ra Tarnawskiego, przywiezionych samochodem p. Brokła z Kosowa.

Goście ci, nie chcąc przekroczyć surowo przestrzeżanego w zakładzie regulaminu, opuścili salę, by zdążyć na godz. 10 do zakładu. Reszta publiczności pozostała w sali. Nagle po trzecim podniesieniu kurtyny ktoś z publiczności krzyknął: „Ogień, pali się!” W jednej chwili wszyscy rzucili się na scenę w okropnym ścisku, wśród nieopisanego krzyku i pisku dzieci, dusząc się formalnie w popłochu.

Ten groźny alarm wywołany był następującym wypadkiem. Palacz samochodu, którym odwożono gości, wyjeżdżając, zaczepił przypadkowo o bramę, co spowodowało zerwanie wentyla. Spodstrzegłszy to, palacz zatrzymał samochód, szukając wentyla. Byli tam jacyś chłopcy, którzy, dowiedziawszy się o co chodzi, zaczęli również szukać wentyla, a jeden z nich, chcąc prędzej znaleźć, zaświecił zapalniczką. W jednej chwili benzyna, nagromadzona na ziemi, zajęła się i cały samochód stanął w płomieniach.

Na widok płomienia dwie panie, znajdujące się w samochodzie, zemdlały i musiano je wynieść, zaś reszta gości sama powyskakiwała. Palacz, widząc wypadek, otworzył wentyle od zbiorników benzyny i wypuścił ją, celem zapobieżenia eksplozji, mimo to nastąpiły dwie eksplozje mniejsze, na szczęście z publiczności nikt nie został zraniony. Samochód spalił się doszczętnie—pozostało samo tylko żelazo.

Organizacja złodziejska. Organizacja złodziejskie dzisiejsze niepodobne są wcale do dawnych, urządzanych na małą skalę. Dzisiaj robi

się wszystko „en gros”.—Oto tymi dniami w Bobrujsku, miasteczku położonym w gub. mińskiej, wykryto przypadkowo, że u tamtejszego żyda Tennera jest skład klejnotów kradzionych w Nowym Yorku i w Chicago.—Wprost wierzyć się nie chce czemuś podobnemu. Znalezione u niego mnóstwo pereł, rubinów, szmaragdów, bransolet, łańcuchów złotych, zegarków—i wszystko to rzeczy skradzione w Ameryce.

Policya amerykańska już od kilku lat zwracała ciągłą uwagę policyi rosyjskiej na jej domysł, że kradzione w Ameryce klejnoty odsyłane są do Rosyi, a kradzione w Rosyi odsyłane są do Ameryki. Ale rosyjska policya czy nie umiała, czy nie chciała szukać.

Przypadek zrzucił, że miejscowy oficer żandarmerii poróżnił się z tym żydem Tennerem. Żyd ten uchodził za wielkiego bogacza i był tak arogancki, że nie sobie nie robił z miejscowych władz rosyjskich i oto obraził oficera żandarmerii. Ten pod pretekstem, że ma podejrzenie, iż Tenner przechowuje druki rewolucyjne, napadł na jego dom w nocy i zrobił rewizję.—I wtedy odkryto skarby Gólkondy.—Ale co ważniejsze: odkryto organizację, korespondencję i całą manipulację złodziei.

Okazało się tedy, że mają oni cztery punkty w Rosyi, w których chowają kradzione w Ameryce klejnoty.—Są to: Ryga, Bobrujsk, Perm i Irkuck. Tym czterem punktom odpowiada w Ameryce: Nowy York, Chicago, San Francisco i Filadelfia. Kradzione w Rosyi klejnoty odsyłane są do tamtych miast amerykańskich, kradzione zaś w Ameryce odsyłane są do tych miast w Rosyi. Organizacją całą kierują wyłącznie żydzi.

KURSY PEDAGOGICZNE DLA KOBIET

pod kierunkiem JANA MIŁKOWSKIEGO w Warszawie.

Kursy trwają 3 lata. Przyjmuje się kandydatki posiadające patent z ukończenia 7-klasowego zakładu naukowego. Zapisy, informacje i programy w kancelaryi kursów od godz. 10 rano do 12 w południe. Widok № 16. Wykłady rozpoczynają się 15 września. Programy również w księgarni Gebethara i Wolffa, oraz Wendego 1047-5

Do sprzedania lando, dwie karетки, para angielskich chomąt z białym okuciem i cztery koła na żelazach, zdane do wolanki lub powoziku, wszystko w dobrym stanie. Sprzedam także wierzchowa: ogier ciemno gładki, spokojny i bardzo dobrze ujeżdżony. Ceny przystępne. Piotrkowska № 119 w remizie. 1648

DROBNE OGŁOSZENIA.

AAA! Nauczycielka z pozwoleniem na udzielanie języków, otrzyma korzystną posadę. Biuro Rościszewskiej, ul. Przejazd 14. 2946-2-2

Do sprzedania rower, tani. — Zielona 59, A. Odziemski. Zastac można o godz. 12 i o 7-ej wiecz. 2969-3-1

Dom z piekarnią do sprzedania. Zawadzka № 43, u Retelowskiego. 2947-3-2

Do sprzedania 4 okazy oleandry, mogą być użyteczne dla ustrojenia koncertowych sal, kinematografów i t.p. Wiadomość w mieszkaniu. Ulica Orla № 15, m. 1. 2766

Doswiadczony korepetytor przyspaszabla do wszystkich klas gimnazjum, oraz na świadectwa. Wiadomość Dzielna 40, m. 1 od g. 7-8. 1545

Francuzka poszukuje lekcy za obłady. Widzewska 42, m. 11, Louvriera. 2939-3-2

Jest do sprzedania dom pod Rudą. Wiadomość: ulica Zawadzka № 18, w magli. 2941-2-2

Jest do sprzedania resorka prawie nowa, na parę koni lub jednego, ulica Wólczańska 144, wiadomość u stróża. 2959-1

Korepetytor potrzebny dla przygotowania się na maturę. Oferty z warunkami w „Rozwoju” pod „B. F.”. 2942-6-2

Kupuję i sprzedaję różne handlowe interesy. Gubernatorska № 42 m. 11. 2868-6-6

Nauczycielka, ukończywszy 8-10 klasowy kurs nauk ze złotym medalem w gimnazjum, poszukuje lekcji rosyjskiego, historii Rosyi i geografii. Adres: Staraja Russa, gub. Nowogrodzka, ulica Platnicka, dom Bołtinoi. 2951-1

Nauczyciel domowy (nauczycielka) języka niemieckiego potrzebny zaraz do szkoły męskiej czteroklasowej. Oferty sub „Skoła” w „Rozwoju”. 2863-6-4

Osoba, znająca się doskonale na szyciu i gospodarstwie wiejskim i miejskim, mająca doskonałe świadectwa, poszukuje posady gospodyni do samodzielnego gospodarstwa lub do wyręczenia pani domu. Łaskawe oferty w adm. „Rozwoju” pod lit. S. M. 2949-3-2

Przyjmuję wszelką bieliznę do szycia, znaczą takową. Przejazd 46 m. 12. 2730-3p3

Potrzebne zdolne podręczne zaraz. Ul. Franciszkańska 13, m. 23. 2954-2-2

Piekarnia w Pabianicach zaraz do sprzedania. Wiadomość: Pabianice, Nowo-Polna № 21. 2940-3-2

Potrzebna zdolna prasowaczka. Wiadomość: Lipowa 89. 2957-3-2

Potrzebni ślusarze. Piotrkowska № 92. 2935-3-3

Pianino koncertowe, nowe, stylowo, tani sprzedam. Wólczańska 214, front, parter. 2948-2p-2

Potrzebni są ślusarze na budowlane roboty, a także chłopcy. Wólczańska 179. 2928-3-3

Potrzebna nauczycielka do dzieci i krawcowa. Wiadomość Zawadzka 7, restauracya. 2929-3-3

Potrzebny chłopiec do usług domowych. Benedykta 18-8. 2963-1

Potrzebny subjekt fryzjerski, a także pomocnik na stałe. Wiadomość Prządzańska 38. 2970-1

Poszukuje miejsca osoba w średnim wieku gospodyni w szpitalu, w ochronie, lub w jakimś prywatnym miejscu. Warunki niskie. Targowa 37. Radko. 2963-3-1

Potrzebna bufetowa ze znajomością kuchni. Wład. Bufet 2 klasy, Łódź Fabr. 2961-1

Pies obronny, importowany (Mönchhund), do sprzedania. Oferty pod „Boxer” w „Rozwoju”. 2767-10-7

Synchronizm z gramofonem do śpiewających obrazów tani sprzedam. Widzewska 90-28, od 3 do 7. 2938-3-2

Szkolne książki używane kupuje księgarnia W. Ciota, Przejazd 14. 2944-3-2

Sklep spożywczy z piwiarnią do sprzedania. Zielona nr. 53. 2713-14-12

Sklep kolonialny do sprzedania zaraz, ulica Nowo-Cegielniana № 27. 2927-3-3

Sklep kolonialny do sprzedania zaraz lub od 1 października z powodu zmiany interesu. Bałuty, ul. Młynarska № 54. 2966

Stanczarki, spódniczarki, podług i uczenie potrzebne. Piotrkowska 93 m. 10. 2960-2-1

Stancya dla panienek u E Silbersteinowej, wdowy po doktorze. Wiadomość: Warszawa, ul. Chłodna 7, m. 3, od 5-7 pp. 2761-6wp-4

Uczeń potrzebny na praktykę do fryzjera. Zielona 30. 2899-3-3

W magazynie zakoplańskim potrzebne panienki do haftu ręcznego i do szycia na maszynie. Helena Lipińska, Przejazd № 38 m. 10, poczta. 2971-1

Zagubione dokumenty.

Zagubił paszport na imię Ignacego Szymańskiego, wydany z magistratu m. Łodzi. 2931-3-3

Zagubił kwit od paszportu na imię Maryjauny Gałęzka, wydany z fabryki Winklera i Gertnera. 2902-3-1

Zagubiała karta pobytu na imię Antoniego Gajdy, wydana z gminy Chojny, pow. łódzkiego. 2945-3-2

Zagubił paszport na imię Maryanny Mazowity, wydany z gminy Barczów, pow. sieradzkiego. 2943-3-2

Zagubił paszport na imię Franciszka Salacińskiego, wydany z gminy Radogoszcz, pow. łódzkiego. 2952-3-2

Zagubił kwit od paszportu na imię Ignacego Małda, wydany z fabryki Gampe i Albrecht. 2964-3-1

Zagubił paszport, wydany z m. Pabianic na imię Mateusza Edwarda Salomona. 2962-3-1

Zagubił paszport na imię Bazyliego Szala, wydany z m. Kalisza. 2935-3-1

Zagubił: bilet wojskowy zielony, wydany przez wojennego naczelnika powiatu łódzkiego i kwit od aktu ślubnego, wydany z parafii św. Krzyża na imię Władysława Kacprzaka. 2968-1

W Ogrodzie Majstrów Tkackich w sobotę, dnia 21 sierpnia 1909 roku odbędzie się

WIELKI KONCERT na BENEFIS

kapelmistrza 37-go Ekaterynburskiego pułku piechoty **F. ADAMCZYKA** ze współudziałem orkiestry Hohenowskiej pod dyr. p. **Webera**, oraz 40-go Kolywańskiego pułku piechoty, pod dyrykcją p. **Lachowskiego**, solisty-skrzypka **p. Lewaka** i p. **Wisniewskiego** (fortepian).

Początek o godz. 7-ej wiecz. <> Passe-partouts nie ważne. <> Wejście 30 kop. W razie niepogody koncert odbędzie się w przyszłą sobotę, dnia 21 b. m. 1652-1

Szkoła Ogólna Początkowa Janiny Gastmanowej

ulica Piotrkowska № 192.

Zapisy codziennie od godziny 6-7 wiecz.

1642-3-1

Bracia PFEIFFER w Łodzi, Nawrot 13

Hurtowy i Detaliczny Skład.

**towarów wełnianych, bawełnianych
i wyrobów płóciennych**

oraz wyłączna sprzedaż wyrobów:

I-go Tkackiego Związku Roboczego w Łodzi;
Tkalni Udziałowej pod firmą Oskara Gorlicz w Zgierzu;
Tkalni Udziałowej „T. Lewandowski i S-ka” w Zgierzu

Ceny fabryczne.

Ceny fabryczne.

1622-4-2

Warszawska Szkoła kroju i szycia APOLONII KOPYDŁOWSKIEJ

dypłomowanej uczennicy paryskiej akademii kroju. Wydaje patenty z prawami zakładania pracowni i szkół. Nauka gruntowna, uczennice nabierają gustu. Przy pracowni kurs wieczorny po cenach niższych. Zapis codziennie. Sprzedaż form papierowych. Zurnale i manekiny.

Piotrkowska Uwaga: № 115. 1638-3

Zakład 8-klasowy żeński filologiczny z kursem gimnazjów męskich

Zofii Libiszowskiej

przy ul. ZAWADZKIEJ Nr. 24

Kancelarya Szkoły podczas feryi letnich przyjmuje zapisy w poniedziałki, środy i piątki od godziny 2½ do 4-ej po południu. Korepetycje wakacyjne. 1196-15-14

Zatw. przez Min. Spr. Wewn. Szkoła Akuszeryjna Dr. Rejsa

w Warszawie, Foksal № 18, tel. 3592. — Zapis uczennic codziennie od 11-ej do 1-ej. Początek wykładów 1/14 lipca 1909 r. Patent szkolny daje prawo praktyki w Królestwie i Cesarstwie. Egzamin dla eksternistek odbędzie się w lipcu. Do zakł. położn. przyjmują się bezpłatnie osoby, spodziewające się słabości. 1097-10-0

Wielkie Muzeum Panopticum

z oddziałem naukowo-anatomicznym

№ 7. PROMENADA № 7.

otwarte codziennie od 10 rano 11 wiecz.

Bilet wejścia z prawem obajrzenia elektro-bioskopu 25 kop., dzieci do lat 10 i ucząca się młodzież 15 k.

Oddział anatomiczny tylko dla dorosłych — płać dodatkowa 15 kop. Dla dam wyłącznie w płatki. — Szczegóły w albach. 1641

MYDŁO TATRZAŃSKIE
UDELIKATNIA PŁEĆ

1428-10-21

7-klasowy Zakład Naukowy Żeński Maryi Szczyglińskiej

ul. Widzewska № 106a.

Zapis uczennic codziennie od godz. 9 — 12.
Rok szkolny rozpoczyna się 1-go września.

1653-3-1

Specjalista chorób skórnych weneryczn. i niemocy płciowej Dr. St. LEWKOWICZ

Zachodnia 33 (obok Lombar. akc.)
Przyjmuje od 9-1 i od 6-8, dla
pań od 5-6. W niedziele tylko
od 9-3 po poł. 114r

Badanie krwi przy syphilisie.

Specjalista chorób skórnych,
włosów, wenerycznych i dróg
moczowych

Przyjmuje codziennie od 8 — 1
w południe i od 4 — 8 wieczorem;
w niedziele i święta od 9 — 2
w poł.

Dla pań osobna poczekalnia.

Dr. B. Rejt,
ulica Średnia № 5.
149r

Dr. Br. CHYLEWSKI

Bałuty, — Zawadzka № 22
(teatr „Flora”)

Akuszeryja, choroby we-

wnętrzne i dzieci.
Przyjmuje od 8-10 rano i od
5-7 wieczorem. 1585-3-1

Dr. Józef Michalski

OKULISTA

przeprowadził się na ul.
Piotrkowską № 88, II piętr.
Godziny przyjęć: od 9-10 rano
i od 4-7 po poł. 1392

Dr. L. KLACZKIN

Konstantynowska 11.

Syphilis, skórne, wener.,
choroby dróg moczowych.
Przyjm. od 8-1 rano i od 5-8 w.,
dla dam od 4-5. W niedziele i
święta tylko do 1 rano. 746r

Dr. S. KANTOR

Choroby skórne, weneryczne
moczopłciowe i włosów.
Krótka № 4.

Przyjmuje od 8-2 r. i od 6-9
wiecz., panie od 5-6. 1816

Zagubione!

trzy świadectwa zaliczeniowe za
№ 71527, 72248 i 73289 na su-
my 80 rb. 75 kop., 116 rb. 8 k.
i 98 rb. 12 k. z przesyłką: Łódź-
Fabryczna—Trytazna № 152599,
Łódź-Fabr.—Nowgorod-Stawiersk
№ 439305 i Łódź-Fabr.—Klinicy
№ 480629. Wyżej wymienione
świadectwa wydane mi zostały
przez ekspedycję Drogi Żel. Fabr.
Łódzkiej i takowe należy uważać
za bezwartościowe. P. Cwiling.

1636-3-2

Dr. Lucyan KOZIOLKIEWICZ

mieszka obecnie

Piotrkowska 200.

Przyjmuje od 8-10 r. i 5-7 pp.
Choroby wewnętrzne.
1444-8-8

Doktor medycyny

Edward Bernhardt

powrócił. 1559-4-4

Dr. L. PRYBULSKI

CHOROBY WŁOSÓW, SKORNE. WE-
NERYCZNE I MOCZOPŁCIOWE.

Przyjmuje 6d godz. 8-1 r. i od 8-9 w.,
panie od 5-6 po poł., w niedziele od 9-1
rano i od 3-6 po poł. 1420-r-
Ul. Południowa № 2.

Doktor

Eugenia Kerer-Gerszuni

CHOROBY KOBIECE I AKUSZERYJA
Piotrkowska 121

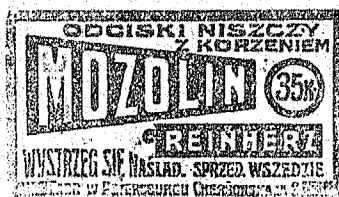
Przyjmuje od 9 do 11 rano i od
3-5 p. p. 502-r

Dr. med. W. Kotzin

powrócił

ul. PIOTRKOWSKA 71.

Choroby serca i płuc,
przyjmuje od godz. 9½ — 10½ r.
i od 4-6 pp. 541r

1159-50-20

Pracownia Gorsetów

dawniej Mikołajowska 53

NATALII KĘDZIERSKIEJ

przyjmuje obstatunki i reperacje.
1575 Piotrkowska 115 m. 6.

8-klasowa SZKOŁA FILOLOGICZNA

z klasami: wstępną i podwstępną

J. GRACZYKA
Piotrkowska 121.

Zapisy od godz. 9-2 pp. Egzaminy od 24 do 30 sierpnia. —
Lekcje dnia 1-go września r. b. 1650-8-1

Dr. Koliński

powrócił. 1654-1

Dr. M. Silberstrom

Cegielniana 25

wyjechał
do 5 września. 1649

Jest do sprzedania

bilard kregielkowy

prawie nowy, ul. Brzezińska 59,
wiadomość w piwiarni. 1627-3-2

Do sprzedania

bryczka

w rodzaju amerykańska, na oliwne
ole. Widzewska 28, stróż wskaże.

Mieszkanie frontowe, na
wysokim parterze, odnowione,
złożone z 4-ch pokoi, kuchni,
z wszelkimi wygodami w przy-
czepnym miejscu miasta, w domu
spokojnym, do wynajęcia za-
raz. Róg Skwerowej i Cegiel-
nianej № 77. 1628-3-3

SKLEP

duży, narożny, o trzech oknach,
z dwoma dużymi went., trzema
pokojami i kuchnią na rogu ulic
Główniej i Juliusza od 1-go sty-
cznia do wynajęcia. Główna 53,
u gospodarza. 1604-3-3

Dom murowany

dwupiętrowy, dwa duże sklepy,
w Pabianicach do sprzedania.
Wiadomość w Administracyi
„Rozwoju”. 1634-3-2

Fortepian

krótki, czarny, w dobrym stanie,
z powodu nagłego wyjazdu tanio
do sprzedania. Konstantynowska
№ 51 m. 4, znatać można od 2 do
7-ej pop. 1651-3-1